

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/214/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200895
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200895.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: K. S., nar. XX.XX.XXXX, P. zastúpený: Mgr. Jaroslav Martišuk, advokát, Branisková 7, Košice, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.07.2014 o invalidnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/51/2014-38 zo dňa 19.06.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/51/2014-38 zo dňa 19.06.2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 7Sd/51/2014-38 zo dňa 19.06.2015 potvrdil ako vecne správne rozhodnutie odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 02.07.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporcu“), ktorým odporca podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietol žiadosť navrhovateľa zo dňa 04.06.2014 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 04.06.2014 nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredia dňa 03.11.2014 a 04.05.2014 (doplňujúci posudok). Z uvedených posudkov vyplýva, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa uvedené v kapitole XV, oddiel E, položka 3, písm. b) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. zdôvodňuje 35%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v

porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Rovnakú mieru poklesu konštatoval aj posudok Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 04.06.2014, zo záverov ktorého vychádzalo napadnuté rozhodnutie odporcu. Na pojednávaní na krajskom súde dňa 19.06.2015 navrhovateľ namieta nesprávne posúdenie jeho objektívneho funkčného stavu a že závery posudkového lekára si logicky odporujú, nakoľko v administratívnom spise sa nachádza okrem iného listina, ktorá je označená ako oznámenie o vykonanej lekárskej prehliadke, pričom takéto listiny sú dve. Jedna je z 02.04.2015 a v nej sa tvrdí, že dátum lekárskej prehliadky bol 10.04.2015. Druhá listina je z 12.05.2015 a v nej sa tvrdí, že dátum vykonania lekárskej prehliadky bol 04.05.2015. Takýto termín lekárskej prehliadky však nebol. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol, že pri prípadnom navýšení vzťahujúcom sa na vedľajšie ochorenia by spĺňal podmienky pre priznanie invalidného dôchodku. Odporca na pojednávaní uviedol, že posudzovať zdravotný stav a mieru invalidity účastníkov konania zákon ukladá do pôsobnosti posudkových lekárov, ktorí majú na túto činnosť patričné vzdelanie a preto nie je potrebné spochybňovať ich odborné závery. Krajský súd ďalej konštatoval, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa je označené v prílohe č. 4 k zákona č. 461/2003 Z. z. - kapitola XV, oddiel E, položka 3, písm. b), so zákonom stanovenou mierou poklesu v rozpätí od 20 do 35%, pričom posudkoví lekári vo všetkých posudkoch konštatovali u navrhovateľa mieru poklesu v rozsahu 35%, čo je na hornej hranici uvedeného rozpätia pre daný stupeň ochorenia. Navrhovateľ ani predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje zhoršenie v porovnaní s lekárskeým posudkom zo dňa 04.06.2014. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia v odbornom posudku zo dňa 03.11.2014, ako aj v posudku zo dňa 04.05.2015, potvrdil predchádzajúce závery posudkového lekára o miere invalidity navrhovateľa a svoje stanovisko vyčerpávajúcím spôsobom odôvodnil. Stanovenie 35%-nej miery poklesu podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. je maximálne zhodnotenie, ktoré pri súčasnom vyhodnotení zdravotného stavu odbornými lekármi môže byť navrhovateľovi priznané. Z dokazovania vykonaného v konaní o žiadosti navrhovateľa preto podľa krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ nespĺňa jednu zo základných podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok spočívajúcu vo viac ako 40%-nej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Napadnuté rozhodnutie odporcu preto krajský súd považoval za súladné so zákonom a zisteným skutkovým stavom veci. K obsahu vykonaného dokazovania poznamenal, že zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľa sú pre súd v konaní podľa § 250l a nasl. O.s.p. dôkazmi, ktorých obsah nemôže pri hodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti obísť alebo znižovať ich dôkazný význam, ak v konaní nezistí iné skutočnosti, vyvracajúce závery podaných posudkov. Krajský súd záverom konštatoval, že vychádzajúc z obsahu podaného opravného prostriedku a po oboznámení sa s obsahmi lekárskeých posudkov nezistil žiadne relevantné dôvody spochybňujúce zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľa pri posudzovaní jeho invalidity.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania vo výške 291,72 eur. Namieta, že krajský súd nereagoval na námietky, ktoré jeho advokát uviedol na prvom pojednávaní dňa 13.03.2015 a ani nespomenul, že by toto pojednávanie bolo. Krajský súd sa nevysporiadal s námietkami navrhovateľa vznesenými na pojednávaní dňa 13.03.2015, kde namieta porušenie § 3 ods. 1 a ods. 4 správneho poriadku a nezohľadnenie zhoršujúceho sa zdravotného stavu, čo bolo odporcovi preukázané pri ústnom prejednaní veci pred posudkovým lekárom MUDr. V. predložením lekárskeho nálezu zo dňa 19.09.2014. V tomto náleze je uvedená ako posledná diagnóza - poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek s radikulopatiou. Diagnostikovanie tohto ochorenia znamená postupné zhoršovanie zdravotného stavu navrhovateľa, čo nebolo brané MUDr. V. do úvahy a túto diagnózu ani nespomenul. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 13.03.2015 namieta, že vo veci nedošlo k žiadnemu vyšetreniu posudkovým lekárom. Taktiež namieta, že v napadnutom rozsudku je uvedené, že jeho advokát tvrdil, že „takýto termín lekárskej prehliadky však nebol“, čo je podľa navrhovateľa nesprávne a zavádzajúce, ako keby prehliadka bola, ale iný deň. Ani jedna prehliadka sa neuskutočnila. Krajský súd si v odôvodnení napadnutého rozsudku odporuje, keď uviedol, že „...ak v konaní nezistí iné skutočnosti, vyvracajúce závery podaných posudkov“ a predtým „... obsah týchto dôkazov nemôže súd pri hodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti obísť, alebo znižovať ich dôkazný význam...“. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s námietkami proti MUDr. V., ktoré vznikli ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia

odporcu. Navrhovateľ mal za to, že preukázal neobjektívnosť práce posudkových lekárov a nezohľadnenie závažnosti ostatných zdravotných postihnutí, ignorovanie lekárskej správy v prvom posudku a úmyselné podvodné konanie odporcu, keď do administratívneho spisu vyhotovil dva dokumenty preukazujúce vykonanie lekárskej prehliadky navrhovateľa, ktorá sa neuskutočnila. Záverom namietal, že napadnuté rozhodnutie odporcu je v rozpore s § 71 ods. 1, 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. a napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažoval za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pokiaľ navrhovateľ žiadal v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporca poukázal na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný na podporu svojich tvrdení navrhnuť dôkazy. Pochybnosti navrhovateľa o nesprávnom posúdení jeho zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané jeho subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by sa jeho zdravotný stav zhoršil v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nevznikol mu nárok na invalidný dôchodok. Pre úplnosť odporca poznamenal, že podľa § 172 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa na konanie vo veciach sociálneho poistenia nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či odporca a krajský súd správne vyhodnotili lekárske posudky posudkových lekárov týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa a či navrhovateľ splnil podmienku vzniku nároku na invalidný dôchodok, ktorou je invalidita poistenca.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenc, ktorý má pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5, 6 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dlhodobo, nielen prechodne podľa poznatkov lekárskej vedy, spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40%.

Z lekárskeho nálezov založených v posudkovej dokumentácii nevyplýva, že by zdravotné postihnutie navrhovateľa zodpovedalo vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 04.06.2014 a ústredia zo dňa 03.11.2014 a 04.05.2015 tieto podmienky spĺňajú.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že odporca nedostatočne zvýšil jeho celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, túto námietku aj odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice a ústredia v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľa a ním predkladané odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že odvolací súd v administratívnom spise nenašiel žiadne „živé“ dokumenty tak, ako to tvrdil navrhovateľ na pojednávaní dňa 19.06.2015. Posudkoví lekári zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú podľa doložených lekárskeho nálezov „Choroby podporného a pohybového aparátu“. Takémuto postihnutiu zodpovedá rozpätie 20% až 35%-nej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly XV, oddiel E, položky 3, písmeno b) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., pričom navrhovateľovi bola určená najvyššia možná miera poklesu tejto schopnosti, t.j. 35%. Posudkový lekár v lekárskom posudku zo dňa 04.05.2015 stanovil za rozhodujúce zdravotné postihnutie „... chronické recidivujúce bolesti chrbtice s poruchou statodynamiky chrbtice, cervikobrachiálny syndróm vľavo, lumboschialgický syndróm vľavo, bez známkov koreňového dráždenia, bez motorického deficitu, bez paretických príznakov, so zaradením do kapitoly XV, oddiel E, položky 3, písmeno b) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35% naďalej“. Zároveň konštatoval, že „Postihnutia vyplývajúce z ostatných zmien sú posudkovo naďalej nevýznamné.“

Odvolací súd v súvislosti s požiadavkou navrhovateľa uvedenou na pojednávaní na krajskom súde dňa 13.03.2015, aby sa mu z dôvodu existencie ďalšieho ochorenia (poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek s radikulopatiou) percentuálna miera poklesu znásobila, považuje za potrebné poukázať na spôsob určovania percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Posudkový lekár určí rozhodujúce zdravotné postihnutie u žiadateľa a v danom rozmedzí stanoví mieru poklesu, ktorú môže v zmysle § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. navýšiť z dôvodu akýchkoľvek ďalších diagnóz (ostatné ochorenia) najviac o 10%. Aj napriek tomu, že ďalšie diagnózy by v prípade rozhodujúceho zdravotného postihnutia boli určené vyššou percentuálnou mierou poklesu, ale ak ich posudkový lekár posúdi ako ostatné ochorenia, môže za ne určiť maximálne 10%, pretože percentá za jednotlivé diagnózy sa nesčítavajú. Odvolací súd v súvislosti so situáciou navrhovateľa poukazuje na to, že správne orgány aj súdy preskúmajúce rozhodnutia správnych orgánov týkajúce sa invalidných dôchodkov sú povinné rešpektovať platnú právnu úpravu tohto inštitútu v Slovenskej republike.

K tvrdeniu navrhovateľa, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkou vznesenou na pojednávaní dňa 13.03.2015, týkajúcou sa porušenia § 3 ods. 1 a ods. 4 správneho poriadku, odvolací súd poukazuje

na § 172 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., v zmysle ktorého sa na konanie vo veciach sociálneho poistenia nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, t.j. správny poriadok z dôvodu, že zákon č. 461/2003 Z. z. ustanovuje špeciálnu právnu úpravu konania vo veciach sociálneho poistenia.

Rovnako námietku navrhovateľa, že nebol vyšetrený posudkovým lekárom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Posudkový lekár sociálneho poistenia pri posudzovaní zdravotného stavu žiadateľa o invalidný dôchodok nevyšetruje pacienta osobne, ale pri určovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v súlade s § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. vychádza z lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

V súvislosti s nálezom z neurochirurgického vyšetrenia zo dňa 19.09.2014, ktorý navrhovateľ žiadal zohľadniť v odvolacom konaní, je potrebné uviesť, že posudkoví lekári naň neprihliadli z dôvodu, že v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporcu podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu rozhodnutia odporcu, teda ku dňu 02.07.2014 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.), hoci zákon nevyklučuje možnosť, aby odporca na základe ďalších dôkazov prehodnotil svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporcu, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu. Nález z neurochirurgického vyšetrenia zo dňa 19.09.2014 už bol predmetom posúdenia v posudku zo dňa 03.11.2014, čo sa konštatuje aj v lekárskom posudku zo dňa 04.05.2015.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi námietkami. V odôvodnení napadnutého rozsudku nebolo potrebné uvádzať celý priebeh prvého pojednávania uskutočneného dňa 13.03.2015, aj keď sa krajský súd o ňom mohol aspoň stručne zmieniť. Táto skutočnosť však nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05) súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd dospel k záveru, že ani tento odvolací dôvod nie je daný, nakoľko krajský súd dal odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, pričom tieto závery riadne odôvodnil. Skutočnosť, že navrhovateľ sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj len „ESLP“) pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku zo dňa 21.01.1999). Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Tak ako krajský súd, aj odvolací súd mal za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa zatiaľ nepodmieňuje invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a že mu nevznikol nárok na invalidný dôchodok. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.